

Møte i «Kontrollutvalget»

Generell informasjon om Møllegata voksenopplæring:

- «Innvandrerundervisningen i Verdal» startet på et klasserom på Ørmelen skole på slutten av 1990 tallet, men flyttet til Møllegata 12 (Gamle Felleskjøpet) i 2003
- Byttet navn i 2010 til Møllegata Voksenopplæring, for heller å fokusere på hva vi tilbyr, enn på hvem som går her. Undertegnede, Torbjørn Nordvoll, ble ansatt som ny leder/rector august 2009, med klar utfordring om å videreutvikle skolen, noe vi har gjort.
- Fram til 2017 var MVO kun et norskopplæringscenter for flyktninger og andre innvandrere med «Rett og plikt» (gratis opplæring), eller bare «Rett» eller bare «Plikt» (må betale). Vi var 39 voksne norskkursdeltakere høsten 2009 med fem lærere ansatt, og vokste til over 90 våren 2017 med 12 lærere, fire morsmålsassistenter og 1,6 stilling «Jobb-coach» (skal sjekke de nøyaktige tallene)
- Høsten 2017 ble vi med på et nasjonalt forsøk: FVO: Forberedende voksenopplæring = Ny modell for grunnskole for voksne. Dette prosjektet innebærer modulbaserte og nye fagplaner for voksne som trenger grunnskole. Prosjektet går fram til 2023. MVO er altså nå ikke bare norskkurset, men også grunnskole, to skoler under to forskjellige lover, men under samme tak.
- Alle flyktninger som ikke har fullført grunnskole i sitt hjemland, har rett til å få tilbud om grunnskole i Norge, noe som førte til at svært mange av de som var ferdig med norsk-kurset, søkte om å få gå på grunnskole, og ble tatt opp på det faglige nivået de er på.
- I skoleåret 2017-2018 var tallet på elever på de to skoleslagene på nærmere 125
- Hvordan ivaretas opplæringen av nye innbyggere? Når flyktninger ankommer kommunen blir de tatt imot av programrådgiverne i Integrering og mangfold, og bosatt i kommunen, og innen tre måneder er de i gang med norskopplæring eller grunnskole, enten i nybegynnerklasse eller i en klasse med sitt norsknivå. De fleste går da ved MVO i ca. to år, som også er standard programtid. Øvrige innvandrere ankommer kommunen på egen hånd og tar kontakt med MVO på egen hånd, med spørsmål om norskopplæring eller grunnskole. De inngår i klassene på lik linje med bosatte flyktninger.
- Lærerne her har godkjent offentlig pedagogisk utdanning og spesialutdanning i «Norsk som andrespråk», som er en forutsetning for å bli ansatt ved MVO.
- **Prosjekter som vi er med i** (den nye integreringsloven legger opp til samarbeid på tvers, for å oppnå målene om integrering, utdanning og arbeid):
 - «**Språkklassen**» ved Verdal Videregående skole, der alle nye mellom 16 og 21 år får sin norskopplæring og forsterket grunnskolefagopplæring, før de går inn i videregående opplæring. Kommunen lønner hovedlærer der, pluss en av våre her ved MVO i 50 % som norsklærer. Dette er et spleiselag med VVS for å fremme integrering tidlig, og forebygge «dropouts» og utenforskap.
 - **FVO**: modulbasert grunnskole for voksne, under Kompetanse Norge. Vi får 200.000 tilført hvert år til dette, som brukes til noe lønn til inspektør og til bøker og materiell.
 - **FVO/MFY**: Kombinasjonsforsøket – et samarbeidsprosjekt med fylket og Verdal Videregående skole, der deltaker tar grunnskolen hos oss og

fagopplæring i bedrift på videregående parallelt. Etter endt løp sitter deltakeren igjen med et fagbrev.

- **Samarbeid med FIDES**, der FIDES leier klasserom og en av våre lærere til å stå for arbeidsrettet norskopplæring, mens FIDES tar seg av arbeidspraksis med oppfølging
- **Samarbeid med «Interreg Inderøy»** om å utvikle et yrkesbasert kurs innen salg og service, noe som vil medføre frikjøp av ca. 55 % stilling hos oss.
- **Samarbeid med «Veksttorget»** om å utvikle «Drømmedager» for flyktninger og andre innvandre som sliter med å finne veien inn i arbeidslivet i sitt nye hjemland
- **Prosjekt «Kaffevenn» - IMDI-finansiert**
- Annet: Fra 2019 overtok MVO ansvaret for spesialpedagogisk voksenopplæring for voksne med spesielle behov
- **Tre skoler under samme tak under én ledelse**

Antallet som til enhver tid har behov for voksenopplæring varierer fra år til år. Dette henger blant annet sammen med at vi har flere kategorier elever her, der alle tre kategoriene er uforutsigbare i antall fra år til år:

- **Flyktninger** – som har fått oppholdstillatelse og bosted i Verdal:
 - Flyktninger fra mottak i Norge, som kan litt norsk
 - Kvoteflyktninger fra FN, direkte fra en flyktningeleir
 - Familiiegjenforente
- **Arbeidsinnvandrere** – som jobber i bedrifter i Verdal og omegn:
 - fra Polen, Litauen og andre land i Øst-Europa
- **«Kjærlighetsinnvandrere»** som er gift med en Verdaling
 - De fleste kommer fra Filipinene, Brasil og Thailand, men også fra andre land i Asia eller Sør-Amerika (disse har også «Rett og plikt»)

Hvordan ivaretas kompetansen og lærerne i en tid med varierende antall elever.

- For de ansatte er variasjonen fra år til år noe vi har lært oss å leve med og finner løsninger, ikke minst i samarbeidsprosjekter med eksterne aktører som da betaler lønn for de lærerne de kjøper hos oss. Kompetanse ivaretas med en kombinasjon av «utleie»/frikjøp av ansatte til eksterne prosjekt (over 2 millioner for 2021), og etterutdanning (KFK) i relevante fag og studier.
- Det som virkelig tar på, og som er en konstant belastning nå, er fokuset på stadig nedbemanning pga. kommunens dårlige økonomi, og overtallighet pga. antatt færre elever/deltakere.
- **Utfordring 1:** med den nye loven om integrering er at den legger opp til mer individuelt tilpasset opplegg og høyere krav til språkoppnåelse, samtidig som kommunen legger opp til nedskjæringer og nedbemanning. Disse to tingene går ikke i hop, samtidig som alt som ikke lovpålagt (eks. elevassistenter og jobbcoacher) er sagt opp. Skal vi oppfylle lovens mål, trenger vi et sammensatt team med ulik kompetanse rundt deltakerne. Det trengs pedagoger, spesialpedagoger, jobbspesialister og assistenter for å hjelpe med de utfordringene deltakerne har; traumer, helseutfordringer, kulturforskjeller, konsentrasjonsproblemer, lærevansker etc.
- **Utfordring 2:** Finansiering og økonomi: Integreringstilskuddet er det største økonomiske bidraget (har variert mellom ca.18-34 millioner pr år). Det er ment å finansiere norskopplæringen/introprogram, men ikke grunnskole for voksne, eller spesped-tilbudet for etniske norske. Dermed er vi i økonomisk ulage og i såkalt «merforbruk».